

Så synes jeg bare lige, jeg vil sige til fru Karen Hækkerup, at når det påstås, at jeg gang på gang skulle have fejlinformeret Folketinget, så er der lige præcis tale om to ting:

Den ene gang sagde jeg i et samråd, at en pressemeddelelse var udsendt, umiddelbart efter at man havde konstateret nogle problemer i virksomheden. Det viste sig så, at det var en uge efter, så der skulle ikke have stået umiddelbart.

Den anden gang sagde jeg, at samtlige de virksomheder, hvor hindbærrene skulle trækkes tilbage, havde man kontaktet. Så har det nu vist sig, at der var 1 af de 38 virksomheder, hvor man ved en fejltagelse ikke havde trukket varerne tilbage.

Helt ærligt, det er altså ikke gang på gang at fejlinformere Folketinget. Jeg har begge gange beklaget over for udvalget, at der var tale om en fejl i den pågældende oplysning. Men ligefrem at tale om, at man gang på gang fejlinformerede Folketinget, synes jeg ærlig talt er at overdrive bare en lillebitte smule.

Karen Hækkerup (S):

Jeg står her med en liste, hvor ministeren beklager tre gange at have fejlinformeret. Og det er endda uden den gang – ministeren var så venlig at nævne den – hvor der blev givet et forkert svar, og hvor der altså var gået en hel uge, før der blev udsendt en pressemeddelelse. Nu er en hel uge jo ikke ligegyldig i en sag om fødevaresikkerhed.

Jeg er blevet kaldt politisk plat af ministeren, fordi jeg har forsøgt at rejse den her sag igen og igen. Nu er rapporten kommet. Ministeren valgte bevidst, at den ikke skulle handle om, hvorvidt der skulle placeres et ansvar. Ministeren sagde hele tiden, at der ikke er en finger at sætte på noget som helst. Det har nu vist sig, at det var der faktisk.

Der er blevet rettet op på de procedurer, og det er der jo også blevet, fordi Socialdemokraterne og mange andre partier i Folketinget hen over efteråret bidrog med forslag til, hvordan man kunne forbedre forholdene, så det her ikke sker igen.

Men skal det virkelig være gratis, at fem mennesker skal dø? Det er jo ikke gratis for virksomhederne, de får bøder. Men for politikeren, ja, der er det gratis. Men der må jeg bare sige: Der er ministre, der er blevet gået for meget mindre end det her.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det er sådan, at jeg i et svar til fru Karen Hækkerup sagde, at hvis den her rapport gav anledning til at placere et ansvar, fordi der kom oplysninger frem, som kunne give anledning til en ansvarsplacering, ville jeg naturligvis gøre det. Men det har rapporten ikke givet anledning til.

Kl. 15.50

Så bliver jeg altså nødt til at sige, når fru Karen Hækkerup siger, at jeg påpeger en fejlinformation tre gange, at det jo er den samme fejl, der har gentaget sig, fordi jeg var i den vildfarelse, at man havde kontaktet samtlige 38 virksomheder, og der var altså én af de 38, man ved en fejl ikke havde kontaktet – et forhold, der i øvrigt har været uden betydning for sagens forløb. Men det var i to spørgsmål og et samråd, så vidt jeg husker, at den samme fejl gentog sig. Det kaldte fru Karen Hækkerup tre fejlinformationer.

Jeg har i øvrigt ikke sagt, at fru Karen Hækkerup er politisk plat, det kunne aldrig falde mig ind, men jeg har på et tidspunkt i samrådet sagt, at fru Karen Hækkerup ikke skulle slå politisk plat på sagen, for det mente jeg at fru Karen Hækkerup gjorde.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så giver vi plads til første medspørger.

Jens Peter Verner (S):

Jeg synes, vi er meget langt ude, når man overhovedet kan bruge udtrykket at slå politisk plat på en sag, som er dybt alvorlig, og som kun bliver rejst, fordi der er ihærdighed bag; fordi fru Karen Hækkerup stiller de spørgsmål, der gør, at vi senere får samrådet den 6. september.

Jeg vil godt sige, at ministeren jo intet har gjort – og det tror jeg ministeren må erkende – for at trække den her sag fremad.

Det, at man kan sige til et folketingsmedlem, at vedkommende ikke skal slå plat på en sag, der har medført, at i hvert fald mere end 1.000 er syge, og at 5 formentlig er døde af det, synes jeg simpelt hen overskrider alt, hvad der er af ordentlighed herinde.

Jeg håber også, at formanden bed mærke i det; at der bliver rejst en så alvorlig sag, og så kan ministeren sige, at den skal man ikke slå plat på. Det er vel ikke at slå plat på noget, at man gang på gang siger til ministeren, at han skal gøre noget, når ministeren bare siger, at det ser ud til at være i orden, og hvis det ikke er i orden, så bli-